

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă următoarele motive.

Mai întâi, recurentul invocă vicii de procedură. Tribunalul nu a motivat sau a justificat în mod contradictoriu concluziile sale privind definiția cadrului de referință, caracterul selectiv al măsurii și, în același timp, prin faptul că nu a luat în considerare argumentele recurentului, a încălcat dreptul la apărare al acestuia.

În continuare, recurentul invocă încălcarea articolului 107 TFUE și, în acest sens, prezintă trei motive.

În primul rând, Tribunalul a definit necorespunzător cadrul de referință, întrucât, confundând prima și a doua fază ale examinării selectivității, a apreciat în mod neîntemeiat că norma privind excluderea utilizării pierderilor, în sensul articolului 8c alineatul 1 din Legea impozitului pe profit, reprezintă regula de bază pertinentă și că menținerea pierderilor, potrivit „clauzei de restructurare” prevăzute la articolul 8c alineatul 1a, reprezintă excepția. În acest context, Tribunalul nu a luat în considerare că clauza de restructurare reprezintă o componentă a normei fiscale mai generale, al cărei temei este cuprins în dreptul constituțional german, care este aplicabilă în condiții normale și care privește reportarea pierderilor, potrivit articolului 10d din Legea privind impozitul pe venit.

În al doilea rând, Tribunalul a apreciat în mod neîntemeiat că clauza de restructurare este selectivă. Tribunalul nu a luat în considerare că clauza de restructurare nu definește un domeniu de aplicare personal, ci, dimpotrivă, de aceasta pot beneficia toate întreprinderile, indiferent de forma și de obiectul acestora. Clauza de restructurare este aplicabilă fără deosebire tuturor întreprinderilor care au dificultăți economice. În acest context, Tribunalul nu a luat în considerare nici faptul că, în ceea ce privește obiectivul pertinent al normei privind nevalorificarea pierderilor, care constă, concret, în excluderea riscului unei utilizări abuzive a pierderilor, întreprinderile aflate în dificultate și întreprinderile stabile nu se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă. În cazurile de aplicare a clauzei de restructurare, potrivit competenței legiuitorului de stabilire a cadrului legal, utilizarea abuzivă a pierderilor este exclusă.

În al treilea rând, Tribunalul a considerat, în orice caz, în mod neîntemeiat că clauza de restructurare nu este justificată. Recurentul prezintă argumente potrivit cărora clauza de restructurare nu vizează susținerea întreprinderilor aflate în dificultate, ci urmărește să asigure o impozitare a acestora potrivit principiului impozitării în funcție de capacitatea de plată, care constituie un obiectiv inerent dreptului fiscal german. În special, prin menținerea pierderilor se urmărește ca așa-numitele „profituri fictive”, care provin din renunțarea la executarea prestațiilor, să fie în final scutite de impozitare prin compensarea acestora cu pierderile.

(¹) JO L 235, p. 26.

**Recurs introdus la 14 aprilie 2016 de Republica Federală Germania împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a noua) din 4 februarie 2016 în cauza T-287/11, Heitkamp BauHolding GmbH/Comisia
Europeană**

(Cauza C-208/16 P)

(2016/C 211/49)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și R. Kanitz, agenți)

Celelalte părți din procedură: Heitkamp BauHolding GmbH, Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

— Anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 4 februarie 2016 în cauza T-287/11, în măsura în care prin aceasta acțiunea a fost respinsă ca nefondată;

- în temeiul articolului 61 primul paragraf al Statutului Curții de Justiție, anularea Deciziei C(2011) 275 final a Comisiei din 26 ianuarie 2011 în procedura „Ajutorul de stat C 7/10 (Legea privind impozitul pe profit, „KStG, Sanierungsklausel”);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedurile desfășurate la Tribunal și la Curte.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă un motiv.

A fost încălcat articolul 107 alineatul (1) TFUE. Tribunalul nu a luat în considerare că așa-numita clauză de restructurare prevăzută la articolul 8c alineatul 1a din Legea privind impozitul pe profit nu este selectivă:

- așa-numita clauză de restructurare nu este *prima facie* selectivă, deoarece nu există o derogare de la sistemul de referință pertinent și deoarece aceasta reprezintă o măsură generală de care poate beneficia orice întreprindere stabilită pe teritoriul statului membru;
- de asemenea, așa-numita clauză de restructurare este justificată, având în vedere natura și economia sistemului fiscal. Clauza de restructurare este justificată, în primul rând, de principiul impozitării în funcție de capacitatea de plată, în al doilea rând, de combaterea abuzurilor, mai exact, prin împiedicarea unor aranjamente financiare abuzive și, în al treilea rând, de diferența obiectivă dintre achiziția prejudiciabilă de titluri de participare și achiziția de titluri de participare în vederea restructurării.

Recurs introdus la 22 aprilie 2016 de Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 9 februarie 2016 în cauza T-639/14, Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI)/Comisia Europeană

(Cauza C-228/16 P)

(2016/C 211/50)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) (reprezentanți: Efthymios Bourtzalas, Anargiros Oikonomou, Efstathia Salaka, Charalampos Synodinos, Charisios Tagaras, Denis Waelbroeck)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- anularea ordonanței atacate;
- trimiterea cauzei de către Curte Tribunalului pentru a se pronunța asupra concluziilor recurente prin care se urmărește anularea actului atacat din 12 iunie 2014;
- obligarea intimatului la plata în totalitate a cheltuielilor de judecată aferente procedurii în primă instanță, precum și prezentului recurs.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că ordonanța atacată este viciată de erori de drept importante și trebuie anulată pentru următoarele motive:

- 1) eroare vădită de drept și nemotivare în ceea ce privește aprecierea potrivit căreia cauza T-639/14 a rămas lipsită de obiect, în măsura în care această apreciere se bazează pe pretinsa „înlocuire” a actului atacat cu actul Comisiei din 25 martie 2015;